

WYCIĄG Z PROTOKOŁU

Dnia 9 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Jolanta Włostowska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej
(...)

Sąd Najwyższy postanowił:

1. na podstawie art. 529 k.p.k. *a contrario* umorzyć postępowanie kasacyjne.
2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zaistniała w niniejszej sprawie sytuacja procesowa uczyniła niedopuszczalnym rozpoznanie wniesionych kasacji, co musiało skutkować umorzeniem postępowania kasacyjnego.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 529 k.p.k., wniesieniu i rozpoznaniu kasacji na korzyść oskarżonego nie stoi na przeszkodzie wykonanie kary, zatarcie skazania ani też okoliczność wyłączająca ściganie lub uzasadniająca zawieszenie postępowania. *A contrario* niedopuszczalnym jest rozpoznanie kasacji na niekorzyść oskarżonego, jeżeli zachodzi okoliczność wyłączająca ściganie. Z uwagi na przedawnienie karalności czynu zarzucanego M. G., sytuacja taka ma miejsce w przedmiotowej sprawie.

Przypomnieć trzeba, że w przypadku przestępstwa skarbowego zagrożonego karą grzywny, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat, maksymalny okres przedawnienia wynosi 10 lat – art. 44 § 1 pkt 1 i § 5 k.k.s. Zgodnie z art. 44 § 3 k.k.s. bieg przedawnienia przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupleniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności. Skoro zarzucany oskarżonemu czyn z art. 54 § 2 k.k.s., zagrożony wyłącznie karą grzywny, miał zostać popełniony w czerwcu 2011 r., to termin przedawnienia rozpoczął swój bieg z końcem 2011 r. Przyjmując zatem 10-letni termin przedawnienia karalności zarzucanego mu przestępstwa skarbowego, okres ten upłynął z końcem 2021 r. Z tej racji, że okoliczność włączająca ściganie ujawniła się już po wniesieniu kasacji na niekorzyść oskarżonego, koniecznym stało się umorzenie postępowania kasacyjnego, wywołanego ich wniesieniem. Wobec tego, że kasacje dotyczyły rozstrzygnięcia uniewinniającego oskarżonego, nie jest możliwym rozpoznanie kasacji przy odwróceniu ich kierunku (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1992 r., I KZP 40/91, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2013 r., III KK 44/13).

Niczego w tym względzie nie zmienia fakt przyznania przez Sąd pierwszej instancji w sporządzonym w trybie art. 449a § 1 k.p.k. uzupełnieniu uzasadnienia wyroku błędu w ustaleniu, że kwota podatku narażonego na uszczuplenie czynem oskarżonego była małej wartości w rozumieniu art. 53 § 14 k.k.s., czego skutkiem było niezasadne zastosowanie korzystniejszej kwalifikacji prawnej. Wyrok Sądu pierwszej instancji zaskarżony został wyłącznie na korzyść oskarżonego, a to powoduje, że z uwagi na zakaz z art. 434 § 1 pkt 1 k.p.k. i treść art. 455 k.p.k. nie jest dopuszczalnym orzeczenie na niekorzyść oskarżonego oraz poprawienie na jego niekorzyść kwalifikacji prawnej czynu.

Z tych zatem względów postanowiono jak na wstępie. O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego orzeczono po myśli art. 632 pkt 2 k.p.k.